

TENTAȚIA BIBLIOTECII

Într-o societate în care obiectele care ne însoțesc existența tind să se efemerizeze tot mai vizibil, iar viteza de înlocuire a acestora devine tot mai amețitoare, este normal să încercăm, din când în când, să ne oprim și să aruncăm o privire asupra trecutului, iar atunci când nu putem chiar să colecționăm lecurile care ne-au marcat cel mai mult viața - pentru a păstra amintirea clipelor trecute - este firesc să încercăm, cel puțin, să le înregistrăm, într-un fel sau altul, trecerea prin preajma noastră. Asaltați, cum sintem, de o cantitate tot mai mare de informație, ne debarasăm, tot mai mult, de propria memorie, lăsând în seama calculatoarelor și a bazelor de date ceea ce nici nu mai încercăm, măcar, să ținem minte. Chiar dacă bibliofilia este o pasiune la fel de arzătoare ca și colecționarea operelor de artă (deși, ce altceva este o carte frumoasă, dacă nu o operă de artă?), bibliotecile personale sînt, în zilele noastre, nu atît rodul unei febrile căutări a cărții-obiect-de-artă, cît rezultatul nevoii de a stoca informația pe care nu mai sintem capabili să o memorăm. O bibliotecă de perioade este, cu atît mai mult, o încercare de a salva memoria gîndului de o clipă, a articolului evocator sau a studiului care dă seamă despre o anumită etapă dintr-o cercetare mai îndelungată. Este, așadar, un altfel de muzeu. Atunci cînd periodicele se adună, unul lîngă altul pe raft - dacă ne-am îndurat să le păstrăm -, ne putem găsi într-o situație fără ieșire: „vedem” informația în fața noastră, știm că este acolo, dar ne este prea greu și ne consumă prea multă vreme să o căutăm.

Avînd în minte o asemenea imagine a deznădejzii celui care caută, număr după număr, în speranța că va găsi, cît mai repede, un articol interesant pentru tema sa de cercetare, ne-am gîndit că - asemenea oricărei biblioteci care se respectă - și colecția *Revistei muzeelor* are nevoie de un **index general** al articolelor publicate în cei 35 de ani de existență. Am crezut că un număr dublu ne va fi suficient pentru aceasta, dar s-a dovedit că nu a fost așa. Va trebui, așadar, ca în 1999 să continuăm, în unul dintre numere, publicarea indexului, cu speranța că oricare bibliotecă de muzeu din țară va dori să aibă cel puțin un exemplar din acest - credem noi - foarte util instrument de muncă intelectuală.

De altfel, mînați de această idee, ne-am propus ca în 1999 să creștem tirajul publicației noastre. Nu o vom putea face, desigur, dacă nu vom avea suficiente abonamente și dacă interesul față de *Revista muzeelor* va fi la fel de scăzut ca în 1998. Este adevărat, am fost nevoiți să creștem prețul de vînzare. Am făcut-o nu numai din cauza inflației, ci și din cauza faptului că, începînd cu numărul 2/ 1998, toate costurile de tipărire a *Revistei muzeelor* au crescut, odată cu introducerea unei TVA de 11% pentru societățile comerciale care contribuie la tipărirea și difuzarea publicației. Dar credem că trebuie reținut faptul că, și așa, cititorul plătește doar a cincea parte din costurile de producție, restul fiind acoperit de Ministerul Culturii. Cel puțin, aceasta a fost situația în 1998 și sperăm ca anul următor să nu ne aducă o prea mare diminuare a contribuției ministeriale (căci, o scădere, oarecare, oricum va fi, în condițiile unui buget foarte auster).

În orice condiții, însă, vom avea nevoie, în continuare, de articolele dvs., ale specialiștilor care citiți această revistă. Nu ne-am propus să avem un cerc restrîns de colaboratori. Dimpotrivă! Așteptăm ca mulți dintre dvs., tineri sau vîrstnici, abia ieșiți de pe băncile școlii ori pensionari, naturaliști sau istorici, artiști sau cercetători, directori sau trezoreri, să vă pronunțați cu privire la problemele muzeelor în care lucrați sau în care v-ați dori să lucrați, să publicați, în paginile noastre, rezultatele cercetărilor dvs., să ne propuneți noi teme de reflecție. Pe lîngă temele anunțate în urmă cu un an - și la care nu am renunțat -, așteptăm articolele dvs. și pentru alte „dosare” de interes, cum ar fi:

- Muzeul contemporan de artă / muzeul de artă contemporană
- Muzica, muzicienii și muzeele
- Cine, cum și unde mai restaurează în muzee?
- Muzele unui județ

Și pentru că sintem la sfîrșitul unui an de viață, de muncă, de împliniri și decepții, de bucurii și tristeți, dar și la începutul unui alt an, vă rog să îmi permiteți ca în numele redactorilor și al celor cîțiva statornici colaboratori ai *Revistei muzeelor*, să vă urez **La mulți ani!**

Virgil Ștefan NIȚULESCU